

Het drukwerk, waarmee hetgeen geboden ging worden werd aangekondigd aan de leden, had al jaren iets zeer verzorgds. Maar toen dit drukwerk op een gegeven moment zonder hoofdletters kwam verschijnen, maakte dit een aantal leden toch aanvankelijk lichtelijk nerveus; doch deze kwamen weldra weer tot rust, toen hun bleek, dat geen andere gedachte aan dat niet gebruiken van hoofdletters ten grondslag lag, dan het inzicht, dat geen letters van ongelijksoortige alfabetten door elkaar behoorden te worden gebruikt. Het was Gispén, die hier de hand in had en wat hij er voortaan van maakte, was boeiend in z'n grote verscheidenheid en vindingrijkheid. Ir. Boks ging hiermee later in dezelfde lijn door.

Bepaald opzien baarde nu in het najaar van 1931 een tentoonstelling van schilderijen van A. C. Willink, Cor Postma en Pijke Koch. De pers wijdde er grote aandacht aan en Museum Boymans deed er zijn voordeel mee door aankoop.

Er volgde nu een periode van diverse merkwaardige bijeenkomsten. Na voordrachten o.a. van Charlotte Köhler, dr. Fritz Künkel, prof. mr. G. M. Verrijn Stuart, dr. van Ledden Hulsenbos en Anthonie Donker viel in mei 1932 het optreden van het Rijksdaglid dr. Hans Nieland, uit Hamburg, met als onderwerp 'De Hitlerbeweging'. Het was toen nog een klein jaar vóór de zgn. machts-overname en men beschouwde het Nationaal Socialisme nog als een curieus verschijnsel, al was het Italiaanse voorbeeld al lang niet meer curieus. Naïevelijk werd in de convocatie zelfs het hakenkruis als symbool afgedrukt. Minder naïef waren toen echter reeds enkele Joodse medeleden, die aanstonds met nadruk kwamen protesteren tegen een dergelijk in de kaart spelen van gevaarlijke tendenties. In het debat die avond werd echter op Hollandse wijze duidelijk kleur bekend. Zo zeer was men echter nieuwsgierig, hoe in Nederland het Nationaal Socialisme kon worden beleden, dat in oktober van hetzelfde jaar ir. A. A. Mussert uitgenodigd werd, hierover te komen spreken. Veel belangstelling was er ook toen, niet het minst van een aantal vooraanstaande Rotterdammers, die Mussert's succesvol ijveren tegen het door België verlangde Scheldes-Rijnkanaal nog geenszins vergeten waren. Grote indruk maakte zijn optreden echter niet. (Aan de ingang brachten, tot verbazing der aanschouwers, twee aanhangers hem de fascistengroet.)

Hoezeer een en ander slechts een experiment was geweest, bleek wel uit de enorm veel grotere opkomst bij een in december volgend